

ČASOPIS PRO MYSLIVCE A PŘÁTELE PŘÍRODY.

ZALOŽIL, VYDÁVÁ A ŘÍDÍ:

JOSEF V. ROZMARĀA.

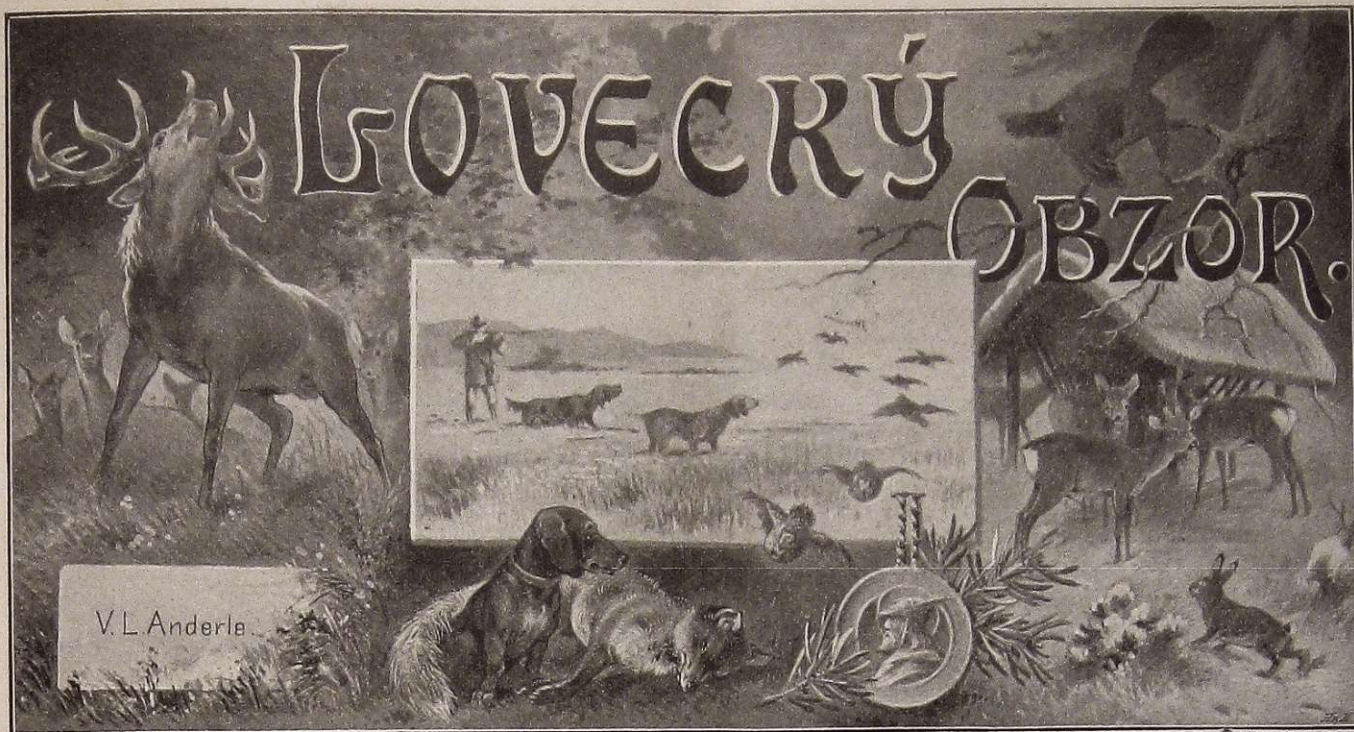

ROČNÍK XI.

V PÍSKU.

NÁKLADEM J. V. ROZMARY. — TISKEM THEODORA KOPECKÉHO.

1908.

ČASOPIS PRO MYSLIVCE A PŘÁTELE PŘÍRODY.

Ročník XI.

Dne 15. prosince 1907.

Číslo 1.

Kterak se ve světě kachny loví?

Napsal K. Kněžourek, ilustroval V. L. Anderle.

Když jsem před dvěma lety psal článek o březnačce či kachně divoké, slušelo se tehdá, aby taková „monografie“ také měla svoji kapitolu o lovu či honbě. Tehdá to nešlo a proto jsem se utekl ku obvyklé a moderní frázi — slíbil jsem tak učiniti později a těším se s panem redaktorem, že nebylo proto sáhnuto kupassivní resistenci. Milým čtenářům tuhle tedy podávám na čem jsem delší dobu pracoval a divím se jen, že to tak úzasně brzo uteklo. Práci svoji tak jsem sestavil, že líčím různé způsoby lovů kachních v různých zemích, abychom tak poznali světa kus. Bude-li se snad líčení moje zdáti mnohým rozvlácným, pak prosím za prominutí, psali to jiní — já jen vybíral, shledával a upravoval, abych podal přece něco zajímavého a do rámce této studie se hodícího. Zná-li kdo ještě něco sem náležejícího, jest velmi snadno potom v „Dodatcích“ to uvést.

Nuže, laskavý čtenáři, následuj mne na jihozápadní poloostrov evropský. Tak a octli jsme se ve

Španělich. Jižně města Valencie rozkládá se asi 12 km dlouhé a asi s polovic tak široké sladkovodní jezero pobřežní, jsouc úzkým jazykem země odděleno od Středozemního moře. Tento pruh země porostlý jest hájem piniovým a celek zovou tamní obyvatelé arabsky

Albufera, t. j. malé moře. Okraje jeho jsou porostly rákosím, v němž se zdržují spousty žab, a dále odtud se táhnou širá pole rýžová, kde se pěstuje i u nás proslavená rýže valencijská. Na úzkém jazyku či „limanu“ jsou postaveny četné rybářské i lovecké chaty, protože Albufera se hemží spoustami chutných ryb všeho druhu, zejména velikými úhoři, jež čtyřzubými harpunami se nabodávají. Právě tyto úhoři tvoří takorka podstatnou součástku chutného valencijského moučnicku „palle“ zvaného. Ale kromě ryb ve vodě hemží se toto „malé moře“ také náramnými houfy divokých kachen a jiných vodních a bahenních ptáků, kteří spásají na mělkých okrajích různé byliny, což jejich zvěřině dodává obzvláštní jemné kořenné příchuti. Nedivno tedy, že kačeny zdejší jsou hledaným artiklem v madridských tržnicích.

Avšak honba na divoké kachny na jezeru valencijském nesmí se nikterak pokládati za příjemnou zábavu a kratochvíli, Bůh uchovej! Nejvydatnější doba ku lovu spadá do ledna, února a března. Věnujte mi, prosím, trochu pozornosti, když se vám pokusím v dalším vylíčiti takovou „zábavu“, takový lov, opravdu lidový, a zajisté shledáte sami, že slova má jsou pravdivá.

Záhy z rána, zrovna jako na naše tetřevy nebo tetřívky, před rozbřesknutím za tmy jako v ranci, takhle když fouká čiperný, studený vítr a hezky plešti chladný déšť, vstupuje lovec do kocábky, vesluje asi 4—5 km do jezera. Jakmile dosáhne vhodného, t. j. zarostlého, osamělého a mělého místa, zarazi několik koliků do dna, postaví na ně sud shora otevřený a vklouzne do-

ČASOPIS VĚNOVANÝ MYSLIVECKÉ VĚDĚ A PRAXI.

ŘÍDÍ A VYDÁVÁ

JOSEF V. ROZMARA.

ROČNÍK XXII.

V PRAZE, NA KRÁL. VINOHRADĚCH.

NÁKLADEM VYDAVATELE J. V. ROZMARY. — TISKEM J. KOLANDY V PRAZE-VIII.

1924—1925